

λει νὰ συνέλθῃ ἐν Κωνσταντινουπόλει.

— Τὸ νέον σύγγραμμα τοῦ βιογράφου τοῦ Ἰησοῦ περιδεθὸν εἰς τὴν οὐκίαν. Θέλει δὲ ἐκδοθῆναι περὶ τὰ τέλη νοεμβρίου εἰς δύο τόμους, ἐπιγραφόμενους, τὸν μὲν «Οἱ Ἀπόστολοι», τὸν δὲ «Ὁ Ἅγιος Παῦλος.»

— Ἡ γολέξ ἐν Νεαπόλει ἔκαιεν εἰς διάστημα δεκαπριῶν ἡμερῶν τριάντα θύματα. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον προσεβλήθησαν γυναῖκες καὶ παῖδια.

— Ὁ κ. Μουσιτῆ, πρέσβυς τῆς Γαλλίας εἰς Κωνσταντινούπολιν, διατρίβων εἰς Γαλλίαν ἐν ἀδείᾳ, ἐπανῆλθεν εἰς τὴν θέσιν του.

— Ἀπεκαλύφθη τῆς 5/17 ὀκτωβρίου ἐν Βιέννῃ, μετὰ λαμπροτάτης παρατάξεως, ὁ ἀνδρῆς τοῦ πρίγκιπος Εὐγενίου τῆς Σαβοΐας, ἔργον τοῦ ἀριστοτέχνου Φέρνκορν. Ὁ πρίγκιψ Εὐγένειος, εἰς οὗ τὴν γραττηκὴν περιτοάν ὀφείλει ἡ Αὐστρία τοσαύτας κατὰ τῶν Τούρκων νίκας, ἰδίως τὴν ἐν Ζίντζα ἐπὶ τοῦ 1697, τὴν ἐν Βετερβαρδίνῳ ἐπὶ τοῦ 1716, καὶ τὴν ἐν Βελιγραδίου ἐπὶ τοῦ 1717, ὑπῆρξεν ὁ περιαναστάτος στρατηγὸς τῆς ἐποχῆς του.

— Διὰ Β. Δικτάγματα οἱ μέχρι τοῦδε τροποδοτὰ μετονομάζονται ὑπολογιστά.

Ἡνα διορισθῆ τις τοῦ λοιποῦ ὑπολογιστῆ ἀπαιτεῖται νὰ ἔχῃ ὑγιάν καλὴν καὶ ἡλικίαν οὐχὶ κατωτέραν τῶν 17 οὐδὲ ἀνωτέραν τῶν 25 ἐτῶν, νὰ δέικουσι γυμνασιακὰ μαθηματικά, εἴτε ἐν γυμνασίῳ, εἴτε ἐν ἄλλῳ ἐκπαιδευτικῷ καταστήματι ἀνεγνωρισμένον παρὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ νὰ φέρῃ τὸ ἀπαιτούμενον ἀπολυτήριον ἐμαρτίνῃ ἢ τῆ διαγωγῇ αὐτοῦ. Πρὸς βεβαίωσιν δὲ τῆς ικανότητος ἐνδὲς ἐνός ἐκάστου θέλει ἐξετάζεσθαι ὑπ' ἀρμοδίας ἐπιτροπῆς, διοριζομένης παρὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ναυτικῶν.

Ἐξαρτῶνται δὲ τὸν ἀνωτέρω ὄρον οἱ γραφεῖς καὶ οἱ βουλοὶ πάσης τάξεως ἔχοντες τοὐλάχιστον πέντε ἐτῶν ὑπηρεσίαν μετ' ἀμέπτου διαγωγῆς καὶ ἀποδειχθῆναι ικανότητας ἐν τῷ βασιλικῷ ναυτικῷ.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

Ὁρμολόγιον τοῦ Στρασβούργου (Ἀργεντοράτου).

Ἐν τῷ ναφ τῆς μητροπόλεως τοῦ Στρασβούργου ὑπάρχει ἐν ὠρολόγιον ὑψηλὸν ἰσοῦς πρὸς τριῶν ἡφρον οἰκίαν, τὸ ὅποιον ἀρ' οὐ σημαίει τὸ μεσημέρι ἢ τὰ μεσάνυκτα, τὸ μεσημέρι, τὴν ὥραν τοῦ ἡλίου, τὰ μεσάνυκτα, τὴν ὥραν τοῦ ἔρωτος, ἢ ὅποιαν δὲ ποτε ἄλλαν ὥραν, δίδει εἰς τοὺς Στρασβουργίους τὴν σελήνην καὶ τοὺς ἀστῆρας, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν, τὰ πετεινὰ καὶ τοὺς ἰχθύας, τὴν φοῖβον καὶ τὴν Φοῖβον, καὶ ἕνα σωρὸν πραγμάτων τὰ ὅποια ἐβγαῖναν ὀπισθεν ἐνὸς παραπετάσματος, καὶ τοὺς δώδεκα ἀποστόλους καὶ τὸν αὐτοκράτορα Κάρολον Β' καὶ πλῆθος ἀνθρωπαρίων χρυσοπαρῶν (κεχρυσωμένων) παιζόντων αἰλοῦς, σάλπιγγας καὶ λοιπά. Ἐκτός μωρίων μουσουργιῶν τὰς ὅποιας διαχύνουσι ἀνὰ τὴν πόλιν κατὰ πάσαν στιγμὴν. Ἴσα τώρα θὰ τὸ βάλατε αὐτὸ τὸ ὠρολόγιον ἐν ἄλλῳ ἀπλοῦν ὠροδοτικῶν, ἢ σκιαθρησκῶν, ἢ ὑδρομο-

λόγιον ἢ τοῦ ἄμμου ἢ ἐν ἄλλο ἐπιόριον, τοῦ μ' ἕνα ἀπλοῦν κοῦκον ὅς τις προβαίνει καθ' ἐκάστην ὥραν καὶ σοὶ κράξει κοῦ! κοῦ!

(Βίκτωρ Οὐγγος).

Ἰδέαι ἄλλοπρόσαλλοι περὶ κάλλους κλπ.

Ὁ μὲν Εὐρωπαῖος θὰ προτιμᾷ ὡς ἐρωμένην τὴν λάμπουσαν κατὰ τὴν λευκότητα, ὁ δὲ Μευρούσιος τὴν ὡς κόρακκα μαύρην ὁ δὲ Ἕλλην θ' ἀγαπήσῃ μικρὸν στόμα, στήθος, τὸ ὅποιον δύναται νὰ ἀσκεπάζ τῆς χειρὸς τὸ κοῖλον, καὶ τὴν ἄρμονικωτάτην ἰσομετρίαν εὐεθδῶς τινος ἀναστῆματος ὁ δ' Ἀφρικανὸς, ἴβνα σκίβν, χελεῖν ἀναρυσκωμένα καὶ ἐρυθρὰ ὁ δὲ Πέρτης, μεγάλους ὀφθαλμούς καὶ ὑψηλὸν ἀνάστημα ὁ δὲ Σίνης (Κινέζος), ὀφθαλμούς μικροῦς, στρογγυλὴν κοιλίαν καὶ μικροτάτους πόδας. Ἐγούσιν ἀρὰ γε ἄλλως τὸ κατὰ τὸν ἠθικὸν νόμον καλὸν καὶ τὸ πρέπον γ' ἴσως, ὅχι.

Αἱ Σπαρτιατίδες παρθένοι (αι φαινομηριδες) ἀπλοῦστατα ἐφορούσαν, ἐν φῆ ἐν Ἀθήναις καὶ ἡ εὐτελεστάτη πόρνη κοινὴ θὰ ἐθίβετο ἀτιμίαν τῆς νὰ φορῆ ὡς ἐκείναι. Ἐν τῇ Περσίᾳ γυνὴ ἥτις εἰδειγε τὸ πρόσωπόν της εἰς δημόσιον τόπον ἀπολάει τὴν αὐτὴν ὑπόληψιν ὅποιαν ἐν Σμύρῃν, ἐάν τις φανῇ ὀλόγυμος. Παρὰ τοῖς Ἀσianoῖς αἱ πολλαὶ ὑποκλίσεις καὶ τὰ δουλικὰ κινήματα θεωροῦνται ἐνδειξεῖς τιμῆς καὶ τοῦ πρέποντος παρ' Ἕλληνας ὅμως τὸ αὐλικὸν τοῦτο εἶθιμον τῶσον αἰσχρὸν καὶ ἀνδραποδῶδες θεωρεῖται, ὅσον παχυλὴ καὶ ἀγροίκος ἐν Περσπολεὶ ἡ ἀττικὴ ἀστεϊότης. Παρ' Ἕλλησιν ἐλευθέρᾳ κόρη γάνει τὴν τιμὴν τῆς ἑᾶν λύσῃ ἐς ἄλλον ὡς εἰς ἰδίῳν τῆς ἀνδρα τὴν παρθενικὴν τῆς ζώνην. Ἐβηη τινὰ ὅμως ἐπέκεινα τοῦ Γάγγου οἰκοῦντα ἐκείνην τὴν κόρην νομίζουσι ἀξιολογώτεραν, ἢς πολλοὶ ἐπιεράθησαν. (Βειλάνδος).

— Κάποιος μαρκήσιος Κανάβλης Γάλλος ἀλλὰ χειρότερος τοῦ Ἀγγλοῦ κατὰ τὴν ἰδιοτροπίαν ἠγάρασαν ἐν παλάτι διὰ νὰ κατοική μῆσα εἰς τὸν σταυλὸν του. Ἐκαστος λοιπὸν κατὰ τὴν φαντασίαν του, κατὰ τὴν ἰδέαν ὀπώχει.

— Ἡ θείαν λύει τὰς σχέσεις τῶν ἀνθρώπων. Ἰδοὺ αὐτοὶ ἄλλοτε ἦσαν δύο φίλοι, τώρα εἰς δύο διαβάται ἀπλοῖ, διὰ τῆς κεραλῆς μόνον κἀμοντες θλιθερὸν τὴν νεύμα χαιρητισμοῦ.

Εἰδοποιήσεις.

Μαθητῆς Γυμνασίου ζητεῖ οἰκογένειαν, ἴνα ὑπηρετῇ ὑπὸ τὸν ὄρον τοῦ νὰ ἐξακολουθῇ τὰ μαθηματικά του.

Ἄτερος μαθητῆς ἔχων διαθεσίμως ὥρας ζητεῖ ἰδιαιτέρων παραδόσεων. Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην προσελθέτωσαν.

Διδάσκαλος ζητεῖ θέσιν ἐντός ἢ ἐκτός τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ φαρμακεῖον Δημοσθ. Ἰσακίδου πωλοῦνται δέματα διὰ σπασμένους διαφόρων εἰδῶν καὶ ποιότητων.

Ζητοῦνται ὑπερήτες καὶ μαγεύρισμα εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν οἰκίαν. Πλεῖστοτερι πληροφορία δίδονται εἰς τὸ γραφεῖόν μας.